

TOTEM

dobrušských skautů



roč. 6 květen/červen 2013

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí čtenáři,

zdá se to až neskutečné, ale dva měsíce jsou za námi. V přírodě se toho událo hrozně moc - navždy zmizely poslední zbytky sněhu, vykvetly první kyticky, stromy se oděly do zelených kabátů. Podobně ani skauti se nenechali zahanbit a naplno rozjeli svoji činnost, která přes zimu sice nespala, ale byla zahánána do tepla klubovny.

Když jsem se tak zapremýšlela, kolik článků, tipů, rozhovorů a dalších zajímavostí jsme vám již představili, napadlo mě spočítat, kolikáté je to vlastně číslo. A s radostí vám můžu říct, že se tento měsíc narodilo naše již čtyřicátépaté miminko! Jsem moc ráda, že se stále rozrůstáme o další a další „ratolesti“, že máme stále mnoho věrných čtenářů, ale i těch, kteří svým článkem přispívají ke společnému dílu.

Nejstaršímu bráškově je něco málo přes pět let, ale my se spíš pojďme podívat, jak vypadá to naše „novorozeně“.

Na úvod si připomeneme uplynulé střediskové akce. První z nich je jarní oheň v Mastech, kde se zároveň upalovala a kamenovala Morana. Myslím, že práce byla poctivě odvedena, neboť paní Zima se již nevrátila. Následovala oslava sv. Jiří, patrona všech skautů, a plynulý přechod do Májothlonu. Tato náročná májová disciplína měla mnoho částí - brigáda na dřevě, úklid, výroba májky, stavění májky na náměstí, lampionový průvod do parku, pálení čarodějnice, skautské dopoledne, prohlídka kluboven.... Dále se dozvíme, že se rozrostly řady skautů /skautek, kteří mají hotové čekatelské zkoušky, že jsme se prstem na mapě podívali do Maroka a že se konala jedna skautská svatba.

Nesmíme zapomenout na zprávy o činnosti jednotlivých oddílů, a tak se dozvíte, kde byly Světlušky na výpravě nebo jaká je oblíbená hra Médátek.

Pak už vám nabídnem mnoho užitečných tipů - tip na výlet do Prachovských skal, tip na knihu, se kterou se podíváte na Měsíc, tip na vyrábění myšky, tip na filmový horor a v neposlední řadě tip na webové stránky o počasí.

Toto nabitě číslo zakončíme prohlídkou jaroměřského skautského střediska a úplně na závěr se můžete těšit na oblíbený citát.

Doufám, že ať už toto číslo budete číst na sluníčku venku, nebo za deště doma, tak si ho pěkně užijete...

Parluc

Obsah Tótemu

- | | |
|--------------------------------------|-----------------------|
| 2 - Úvodní slovo | 24 - Tip na vyrábění |
| Obsah | - Myška |
| 3 - Střediskové dění | 25 - Tip na film |
| - Jarní oheň a vynášení Morany | - Horory |
| - Sv. Jiří | 27 - Tip na web |
| - Májothlon | - Stránky o počasí |
| - Oddílová činnost | 30 - Skauti jinde |
| - Čekatelský kurz | - Jaroměř |
| - Cestovatelský výlet | 32 - Poslední stránka |
| 18 - Táborový přehled | - Uzávěrka |
| 19 - Skautská svatba | - V příštím čísle |
| 20 - Tip na výlet | - Tiráž |
| - Prachovské skály a jejich vyhlídky | 33 - Citát |
| 22 - Tip na knihu | |
| - Poslední muž na Měsíci | |



STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

JARNÍ OHEŇ A VYNÁŠENÍ MORANY 13.4.

Letos, poněkud netradičně, se Jarní oheň a vynášení Morany konal v Mastech u farní chalupy. Ráno vše začalo nakládáním a následným odvážením věcí do Mastů. Po cestě nás sice zaskočil jarní déšť, ale i tak jsme věřili, že počasí nám vyjde. Nakonec to sice na holinky a pláštěnky bylo, ale jako správní skauti jsme byli připraveni na každou situaci.

Jednotlivé oddíly se měly dostavit po vlastní ose ve smlouvenou hodinu do Mastů. Jakým způsobem, to už bylo pouze v jejich kompetenci. Vlčata pojala tuto akci formou výpravy a vyrazili už v pátek, v Mastech přespávali a před začátkem ohně mně a Honzajsovi (hlavní organizátor) velmi pomohli. Tímto bych jim ráda poděkovala! Ostatní oddíly dorazily také včas, jen Světlušky a Meďátka zastihl další z dešťů a dorazily sice trochu od bláta, ale s dobrou náladou.

První na program bylo vynášení Morany. Podle tradic se Morana, někdy také paní zima, vytvářela ze slámy a oblékala do ženských šatů a následně se zapálila a poté hodila do řeky, kde

byla kamenována. Takto se vítalo jaro v dřívějších dobách. I my jsme ho pořádně přivítali a myslím, že se nám to povedlo, protože pár dní poté už bylo krásně slunečno a po zimě ani stopy.

Jako druhý bod programu bylo samotné zapalování zábavního a vuřtového ohně. Všichni jsme se přesunuli od Zlatého potoka do kruhu, kde se zapálil oheň, a zpívalo se s kytarami, houslemi a kontrabasem. Tradici proběhla „Červená se line záře“ a další písně z naší hitparády. Když oheň trochu vyhořel, tak se mohly konečně začít opékat vuřty. Experimentálně se zapálil i „Vaškův špalek“ (kláda se zářezy, které se vyplnily dřevem a chrastím), který upoutal mnoho pozornosti. Bohužel nás déšť několikrát zahnal pod střechu, ale naštěstí vždy jen na chvíli. Při sluníčku, které na nás občas vykouklo, si Meďátka, Světlušky, Vlčata, Mohykáni a Slunečnice šli zahrát pár kolektivní her, u kterých jsem nebyla, tak nemohu popsat, co se dělo, ale z výrazu účastníků to zřejmě žádná nuda nebyla a určitě není na

škodou zapojit do jedné hry tolik věkových skupin.

S blížícím se večerem a přicházející únavou nastal čas se rozloučit a vyrazit domů (nebo pokračovat dál). Světlušky s Meďátkou odjely objednaným autobusem zpátky do Dobrušky, Slunečnice a Mohykáni zůstali přes noc na farní chalupě a Vlčata pokračovala ve své výpravě a přesunula se do základní školy na Skalce.

Celou akci považuji za úspěšnou, avšak vždy je co vylepšovat. Jsem ráda, že si všichni vedoucí dokázali zorganizovat svůj příchod/příjezd a vše proběhlo, až na počasí, bez komplikací. Mně už nezbývá než poděkovat všem zúčastněným a popřát všem krásné jaro!

Viky





SV. JIŘÍ 24.4.

Rok s rokem se sešel a my jsme opět (trochu pokojně) oslavili jeden ze dvou největších skautských svátků, a to svátek sv. Jiří, patrona všech skautů (od nejmenších po největší; od holek po kluky; od žen po muže; od vodních skautů po suchozemské). Někdo nosí celý den kroj, jiný zapaluje svíčku, organizuje oslavnou schůzku apod., v Dobrušce jsme zase společně zašli večer na mši za všechny zemřelé dobrušské skautky i skauty, ale hlavně za zesnulého Meddyho – Jaroslava Vavrušku, ikonu dobrušského skautingu, na kterého rádi a často vzpomínáme, neb je nám mnohým vzorem. Nebudu zde líčit žádné další podrobnosti, místo toho uveřejním dopis starosty Junáka Josého2 – Josefa Výprachtického:

Milé sestry, milí bratři,

rok se s rokem sešel a už tu opět máme 24. duben, skautský svátek, den svatého Jiří, patrona všech skautek a skautů. V minu-

lém roce jsme jej slavili ve velkém stylu, právě v tento den vyvrcholily oslavy 100 let českého skautingu. Letos je před námi úplně „obyčejný“ 24. duben. Ale může být den sv. Jiří skutečně obyčejný?

Čtyřicetý duben je dnem, který se slaví různě, vždy záleží na oddílové nebo střediskové tradici. Někde se konají oddílové schůzky, střediskové srazy, děkuje se za odvedenou činnostní službu, někde vyrazí v kroji či se šátkem do školy, jinde zaplanou slibové ohně nebo se vzpomene na bratry a sestry, díky nimž můžeme skautingem žít i více než sto let od jeho vzniku. Někde jinde se v ten den skauti a skautky spolu nevidí, ale připomenou si jej o některém blízkém víkendu.

Myslím, že je tenhle skautský svátek pokaždé dobrou příležitostí se na chvíli zastavit a uvědomit si, co pro každého z nás, od malých světlušek po zkušené činníky, skauting znamená. Poděkovat za přátelství, která nám

přináší, za nezapomenutelné zážitky, za pevná pouta daná nejen osobním kontaktem, ale věrností skautským ideálům. Vzpomenout na to, že jsou po celém světě miliony lidí, k nimž máme skrze skauting blízko, i když jsme je nikdy nepotkali. A že jsme každý důležitou součástí v úsilí o lepší svět. A snažit se neustále o to, abychom tenhle pocit skautského společenství neměli jen my, zkušenější a mnozí již dospělí, ale i ti nejmenší, jimž skauting začíná měnit život.

Skautky a skauti, sestry a bratři, přeji nám všem radostný den svatého Jiří!

Se stiskem levice

*Josef Výprachtický – Jos2
starosta Junáka*



*Meddy
květen 2003*



MÁJOTHLON

aneb NĚKOLIK DNÍ VE SKAUTSKÉM ZÁPŘAHU

Kdo čeká, že si počte o srdce-ryvých oslavách a dojatých slavicích lidech, bude zklamán na prvním místě. Skautské májové oslavy jsou totiž na jednu stranu příležitostí ke slavení, ale pro některé z nás to již tak dlouho, předlouho není ... a tak se budete moct sami přesvědčit.

MÁJOVÁ BRIGÁDA 27. 4.

Ano, ano, den nejmilejší činnosti na světě – víkendové sobotní práce – nastal, a tak se u klubovny v 8 ráno, jak stanovil Martin na pozvánce, sešla parta dříců s úsměvem. Pracovní rozpis byl jasný – příprava ohně do parku, příprava májky na náměstí, kompletní úklid kluboven (od mytí oken, podlah až po úklid skříní) a okolních prostor, příprava čarodějnice a další a další věci. Práce až nad hlavu a den měl jako jiný jenom 24 hodin!



Naštěstí jsme se rozdělili na šikovné party – Martinova parta odkorňovala májku a přivezla z lesa krásnou břízku. Parta v čele se mnou připravovala oheň, který na jednu stranu vypadal malý, ale je třeba si uvědomit, že jsme loni slavili 100leté výročí skautingu, a proto měl oheň slavnostní ráz a 2x2 metry a dal také 2x2 více práce, což letos není nutné. Děvčata měla úkol



jasný – umýt řádně okna zevnitř i zvenku, včetně parapetů, pozametnat vnitřky kluboven a udělat čarodějnici, která zatím nebyla hotová. Petrova parta stála trochu bokem akutních májových příprav, ale zase vylepšovala stávající okolí klubovny například tím, že zakopala nerezový držák na stožár k totému u ohniště nebo připevňovala držáky pod střechu vedoucí k zadnímu skladu pro odkládání různých „prkenných zbytků“, aby se nám nepletly pod nohama. Ani jsme



se nenadáli a bylo poledne, většina se rozjela domů na oběd a bohužel, už se nevrátila (asi se jim s plným žaludkem pracovat nechtělo..), u klubovny jsme zůstali přes oběd a odpoledne už jenom v úzké údernické partě a dále pokračovali v činnostech - připevnili jsme a trochu popopravili věnec na májku, doplnili louče, dohrabali jsme natroušené zbytky chřastí, vymetli kamínky z chodníku pod lavičkami a bohužel i po holkách něco dodělali, což se nám do harmonogramu času ani práce nehodilo – ometli zbylé pavučiny, vyklepali znovu rohožky, domyly zapomenuté okno, zametli ještě jednou uvnitř aj. - tak snad příště budou o něco pozornější, ale i tak jim upřít díl práce nemůžeme! Nakonec brigáda skončila oficiálně až v 17 hodin, kdy jsem v naprostém oslabení proti přítomným Petřům (byli na mne 3!) podlehl pracovnímu nasazení a zašrouboval z vypětí všech sil poslední vrut pod stříškou u skladu.

Byl to vážně dlouhý den, počasí nám na tu bídu a jeden pětiminutový slejvák docela přálo (i sluníčko bylo!) a udělalo se hodně důležité práce. S čistým svědomím jsme připraveni na májové oslavy, stavění májky, pochod do parku, zapálení ohně, ale i vítání návštěvníků na 1. máje u klubovny, kdy zpřístupníme všechny prostory k nahlédnutí a uděláme si pěkný oheň.

Nic jiného než dobrý pocit na srdci nás hřát nemůže, a tak možná ještě jako veřejný dík uvedu všechny pracanty, co si našli v sobotu čas a přišli pomoci, aby se na ně nezapomnělo - kdo se umí nejen bavit, ale i pracovat.

Z děvčat přišly Danča, Káťa V., Maruška O., Lucka Š., Kristýnka O. a Maruška V.

Z kluků přišel dřít Tínek, MM, Albi, Luboš, Martin, Adam, Péťa Pol., Péťa Pot., Matěj P., Pavel Ch., statutární orgán našeho Junáka Petr a nakonec moje maličkost do počtu.

STAVĚNÍ OHNĚ V PARKU A PŘEDPŘÍPRAVY ČARODĚJNIC 30. 4.

Pro někoho dnešní den nezačíná tak brzy jako pro další z nás – zaprahuje u mne doma ve 13 hodin s Martinem a Lubošem za auto vozejk, vyzvedáváme připravené chleby v pekárně Marta a míříme ke klubovně, kde něco vykládáme a naopak plníme vozejk nařezaným a připraveným dřívím, klestím, dřevěnými zbytky a potřebným náradím a míříme do parku. Tam se scházíme s ještě pár lidma, kterým buď už skončila škola, nebo si nechali napsat (právem!)

omluvenky a přišli vypomoci. Rozdělení na dvě party makáme jako šroubky – vykopáváme drn tvaru dvoumetrového kruhu a stavíme první patra metrového ohně, zatímco někteří jeli na suché chrástí na poslední vyplnění a docpání, neboť jsme u klubovny měli spoustu „zeleného“, ale žádné to „pravé“. Hodina a kus uplynula a pohrabáváme okolo hrabičkami, oheň přikrýváme škaredými plachtami pro odpuzení zloděje a odjíždíme ke klubovně v čase okolo 15. hodiny. Zde nacházíme Adama s Petrem Pol. starším jak zlikvidovali stávající stožár a „zasadili“ ho na nové místo mezi totemem a jasanem. Ještě v rámci pracovního nasazení nakládáme vozejk zelených ulámaných větví z našeho modřínu a větví z přivezeného stromu na májku a odvezli jsme tento náklad šetrně do lesa – snad nám to příroda odpustí, že jsme u kraje cesty zvětšili svým příspěvkem menší kupu z větví „na dozrání“ – třeba si ji budeme moct za rok vyzvednout právě ke spálení v čarodějnickém ohni.

Díky za pomoc MMkovi, Radkovi, Honzajsovi (vyměň příště sandály za kecky!), Tínkovi, Albimu, Pětovi Pot., Pavlovi Ch., Martinovi a Lubošovi.

STAVĚNÍ MÁJKY A ČARODĚJNICKÝ OHĚŇ 30. 4.

A tak pro některé z nás přechází brigáda rovnou v plánovaný sraz v 16:30 u klubovny před průvodem, stavěním májky a čarodějnicemi. Natěšené děti z oddílů přichází brzy, a tak je okolo klubovny velmi rušno a neklid o něco dříve, než je nutné, naštěstí vedoucí doráží na čas a své svěřence si aspoň částečně korigují. Nakládáme auto věcí (od loučí,



praporů, lan, kůlů, palic a dalších nutností), dokonce i malé pódium na vozejk za auto a v 17 hodin já s MM opouštíme prostory klubovny a vyrážíme na náměstí vše připravit, ohraničit páskou a zajistit. Mezitím Martin dorozděluje úkoly a pověření, u klubovny nervozita stoupá (je to každý rok stejné, takže to nikoho nemůže překvapit..) a selhání techniky v podobně nefungující baterky v „megafonu“ bylo už jenom ironickou třešničkou na dortu. Naštěstí všechno dobře dopadlo (nebo alespoň tak, že o tom můžeme tvrdit, že se to „nepodělo“), a tak po nástupu před nově umístěným stožárem, vyvěšení statní vlajky a společném focení (tato





část se odehrála beze mne s MM) se dorazilo okolo plánované 18. hodiny v čele s nosiči májky v průvodu a za zvuku muziky na náměstí, kde už lidé netrpělivě očekávali onu krásnou atrakci – stavění májky stylem „růčo-fůčo“. Vše šlo hladce, utemovaná májka krásně rovná, jenom ty lana chvíli nešly dolů, ale nakonec se podařilo (v duchu už jsem si bratrsky-zlomyšlně představoval Tínka, jak leze po kůlu do pětimetrové výšky lana sundat, ale přesvědčil mne, že má vše pod kontrolou, dokud neřekne poslední slovo..). Soutěže o Miss Čarodějnice 2013 se zúčastnilo asi 10 krásně namaskovaných dětí a vyhrála ta nejsympatičtější čarodějka, rodiče zatleskali a s úspěchem se pokračovalo dále, protože i přes všechnu snahu trval program na náměstí trochu déle – radit se do průvodu k společnému odchodu z náměstí s lampiónovým průvodem. To už jsme ale s MM měli opět sbalené všechny věci z náměstí zpátky v autě a uháněli si to do parku, kde jsme další některé věci připravili pro příchod průvodu, který se z prvotního dojmu fiaska a účasti asi dvaceti

lidí na náměstí v prvotních minutách proměnil na „mega lampiónový průvod“, který sahal od pochodující Valanky v čele na křižovatce u pomníku padlých až na náměstí k posledním zájemcům o účast na úpálení zlé čarodějnice – opravdu krásný pohled! Jenom ten šedivý dekl nad hlavami držel naši náladu pořád od počátku u země a každý očekával přicházející déšť – ten naštěstí přišel až hluboko v noci, kdy čarodějnice dávno opustila na plápolajícím ohni tento svět a všechny děti byly unavené poletováním po parku, kde hrála mimo jiné i country hudba. Toho se ale opět někteří z nás nezúčastnili, protože jsme vše museli poklidit, navrátit do klubovny na správná místa. Děti ale v šátcích a našich střediskových tričkách vydržely po parku běhat dlouho do tmy...



SKAUTSKÝ MÁJ 1. 5.

Hodinová prudká bouřka s větrem v noci už je dávno minulostí a chladné ráno u klubovny naznačuje, že nebude tak zle, jak se na nebi zdá. Bohužel poklidné a chladné ráno taky naznačuje, že se po včerejšku nikomu nechtělo vstávat, a tak jsem z pověřených osob okolo osmé hodiny nenašel nikoho, kdo tu jako já pobíhá - ostatní si dávají načas, což se pak také projevilo v



počátečních zmatcích, u kterých jsem ale (možná naštěstí) nebyl, protože jsem jel s MM uklízet oheň do parku, abychom to měli co nejdříve z krku, což nám i poctivou hodinku zabralo, aby místo vypadalo aspoň z poloviny tak jako předtím. U klubovny si zatím děti hrály, zřídily se pro ně různé atrakce, z konírny vyhrávala hudba, hořel oheň na špekáčky, otevřela se návštěvníkům k prohlídce celá klubovna a v hlavním sále se promítaly zájemcům fotky za poslední dva roky z našich akcí. Nevím, co všechno se dá o dopoledním prvním máji říct, ale jedno je jisté – dětem se to líbilo, zařídily si a i když mnoho veřejnosti nepřišlo (což se dalo samozřejmě čekat, protože za sokolovnou pořádali pionýři velký „dětský den“, kterému konkurovat nejen, že nemůžeme, ale asi to ani není nutné, protože nejsou naší konkurencí v pravém smyslu slova – my se cíleně soustředíme na rozvoj dětí po různých stránkách, známe se s nimi, kdežto oni produkují pouze jednou dvakrát za rok velkoplošnou akci pro všechny děti bez většího a hlubšího zájmu o ně

– což není kritika, jenom konstatování jejich jiného přístupu k věci). Okolo oběda se všichni začali rozprchat (jak děti, tak i starší), společnými silami jsme poklidili uvnitř i venku a nakonec jsem zůstal v náhle nastalém slunečném počasí u klubovny já s Petrem P. sr. a skoro až do 16. hodiny jsme opečovávali hořící zbytky, aby se nám náhodou některá jiskra nezatoulala s větrem tam, kde nemá co dělat.

A to byl maratón oslav a akcí s nastávajícím májem, dalo to zabrat jako vždy, ale jedno snad letošní rok přinesl nové – ti, kteří se na pořádání podíleli snad alespoň částečně okoukali, co se jak dělá (kdy, proč, kde, ...) a že to není žádná sranda – podcenění plánování se nevyplácí! A příští rok už třeba bude zase o krůček menší problém s tím, aby se i mladší výrazněji zapojili do organizační činnosti a vzali na sebe

některé zodpovědnější práce, které se bohužel rok co rok točí mezi stejnými lidmi – změna je život, přátelé!

Více fotek na našem webu www.junak.dobruska.cz, tak se neváhejte podívat!

Skautování nazdar a teď už vstříc letním táborům!





ODDÍL MEĎÁTEK

Jaro je konečně tu! I když to v prvním jarním měsíci březnu moc nevypadalo. Schůzky nadále probíhaly v klubovně nebo v tělocvičně. Ke konci našeho „zimního období“ jsme se všichni scházeli buď v tělocvičně, nebo v klubovně, protože nás chodilo kvůli různým chřipkám a angínám pomálu. V tělocvičně jsme většinou hráli oblíbené opičí dráhy, červení a bílí, na ovečky a vlka nebo zkoušeli střílet míčem na cíl.

Počátkem dubna jsme přestali chodit do tělocvičny a stále více schůzek trávili venku. Rozdělili jsme se na mladší Meďátka a starší Tygry. Mezi oblíbené destinace rozhodně patří Troji-

ce a hřiště u ZŠ Fr. Kupky, kde hrajeme různé hry a zároveň se i učíme poznávat dřeviny a květiny. Na vůbec první venkovní schůzce jsme hráli šipkovanou. Rozdělili jsme se na dvě skupiny a vyrazili. První skupinka rozdávala úkoly a nutno podotknout, že bylo opravdu zábavné pozorovat druhou skupinu, jak počítá panenky ve výloze hračkárny a hledá všechny knížky s Krtečkem ve výloze knihkupectví. Bohužel jsme kvůli prozrazení nemohli pozorovat jak plní úkol „Běžte přes celé náměstí pozadu“ nebo „Zazpívejte 3 lidové písničky a vytleskávejte do toho rytmus“.

Abychom si pořád jenom ne-

hráli, tak také prověřujeme své znalosti z oblasti přírody, a také jak se správně máme chovat ve městě. Při hře „Najdi květinu/dřevinu a k ní přiřaď správný květ/plod“ jsme se dozvěděli plno věcí a nyní už bez zaváhání přiřazujeme kartičky správně. Dopravní značky nám už také nezpůsobují žádné potíže, takže klidně můžeme s rodiči vyrazit na výlet na kole. Také víme, co patří mezi základní výbavu správného cyklisty a že bez cyklistické přilby to v dnešním provozu nejde. Prostě a jednoduše už nejsme žádná prťata a víme co a jak.

Také se chystáme na výpravu, nejspíše v půlce května vyrazíme na průzkum okolí Dobrušky, protože není větší ostuda než neznat okolí našeho bydliště. Tak nám přejte krásné počasí a v červnu snad čkejte report z výpravy, na kterou bezpodmínečně musíme, protože nevyužít krásného jarního počasí by bylo opravdu hřích!

Viky



ODDÍL SVĚTLUŠEK

Březen a duben... Dva jarní měsíce, které se většinu času zas tak jarně netvářily. Pro dobrošské světlušky ale proběhly v rámci schůzek v poměrně akčním duchu – učily jsme se morseovku, její varianty a pár dalších šifer, pracovaly s mapou a buzolou, běhaly po Dobrušce a zjišťovaly informace o památkách, řekly si zase něco k historii skautingu – zkrátka všemožně pracovaly na svých znalostech a bodech ve Stezkách. Každá světluška totiž dostala na začátku roku některý ze tří stupňů Stezky (podle věku), v němž postupně plní jednotlivé body. Holky se propracovávají jednotlivými úkoly z různých oblastí. Stezka je vlastně nová Cestička světlušek a její jednotlivé stupně – Hvězdná, Měsíční a Sluneční lucerna - by měly pomoci v rozvoji jak fyzickém, tak duševním, přinést nějaké nové znalosti i dovednosti. Některé úkoly si splní holky doma každá sama, jiné spolu s kamarády či rodiči, další pak na schůzce nebo výpravě s námi ostatními.

Nejmladší holky čeká nováčkovská zkouška, kterou musí splnit, aby mohly v létě na táboře skládat světluškovský slib. Kromě Nováčka teď dostaly i speciální sešitek, kam si zapisují splněné body zkoušky, aby viděly, jak jsou na tom. A čas se krátí, takže je nejvyšší čas s tím pořádně pohnout – bez slibu přece holky nemohou nosit na kroji slibový odznak, po skautsku zdravít ani po čase přejít ke skautkám. Tak pojďme na to!

Kromě schůzek světlušky čekala i březnová velikonoční výprava. Nebarvily jsme sice va-

jíčka, zato jsme si užily sněhu a taky konečně trochu slunce! Na Velký pátek 29. března jsme se sešly u klubovny po čtvrté hodině, tedy o něco později než na normální schůzku, zkontrolovaly batohy, přibalily hromadné jídlo a došly na Laichterku, odkud nás autobus odvezl na Nový Hrádek. Přespání jsme měly zajištěné v místní škole - klíče nám předala paní školnice, které jsme slíbily po sobě uklidit a nic nerozbit. To se nám nakonec opravdu povedlo, a určitě ne jen kvůli tomu, že jsme v sobotu strávily hodně času venku. Byly jsme se podívat na zříceninu hrádku Frymburk, pokoušely se najít skřítku Frymbulína, navštívily skautku Čitu a jejího koně, prošly se kolem Rokole a zase zpět. Celou dobu jsme si zkoušely určit azimut, podle kterého jdeme, a myslím, že teď už jsou holky s buzolou o něco větší kamarádky, než předtím. :-) K obědu jsme si uvařily gulášovou polévku a šunkafleky, zahrály si běhačku se zvonkem v tělocvičně, poštouchly želvu, dozvěděly se nějaké nové informace o každé z nás, zahrály na kytaru a zazpívaly a vůbec to bylo moc fajn. Z holek vylezlo, že některé vůbec nebyly na Potštejně, takže... No, zkusíme to do prázdnin změnit. :-)

V naší schránce expresní pošty z Třeskoprsk se v dubnu objevilo pár dalších úkolů od Čtyřlístku, tentokrát se týkaly hlavně jarní přírody – poznávání rostlin všeho druhu, a taky trošku té fyzické zdatnosti. Přece jenom nemůžeme pořád jen sedět v klubovně, no ne? A tak teď na schůzkách také lehce sportujeme, zapisujeme si vý-

sledky fyzických testů a schválně, jak moc se za měsíc či dva zlepšíme!

Dubnová výprava se sice nekonala, zato toho jsme se zúčastnily Vynášení Morany a Jarního ohně, letos pro změnu v Mastech. Alespoň jsme s holkami obhlédly tábořiště, kam se v červenci na dva týdny chystáme a těšíme. Cestou tam jsme pěkně zmokly, ale nakonec se na nás přece jen usmálo slunce a oheň se celkově moc vydařil. Ale o tom se určitě dočtete v samostatném článku, tak abychom se neopakovali...

A aby toho nebylo na ten duben málo, světlušky dostaly možnost zúročit všechny své schopnosti v odborkách, tedy vlastně Světýlkách, které začaly zase plnit. Každá se už zapsala alespoň na dvě, tak jsem zvědavá, jak to holkám půjde. Určitě nám držte palce! Nicméně jsme zjistily, že ještě moc neumíme vysílat morseovku pomocí praporků, tak to na schůzkách poctivě pilujeme. Tak se těšíme na Čarodějnice a 1. máj – o tom vám napíšeme zase příště. Prozatím jsme jen vyrobily se skautkami čarodějnicí a nafasovaly nové skautské kroje, aby si nás nááááhodou někdo nespletl ;-)

Za roj světlušek přeje krásné jaro

Kukačka



Že venku už je dávno jaro, to už začínají poznávat i vlčata, která se byla proběhnout k jarnímu ohni, při kterém vyzkoušeli hned dvě různé budovy k přespání. Naše výprava spojená s již zmíněným jarním ohněm proběhla od pátku 12. do neděle 14. dubna 2013. O této výpravě a tom co vlčata čeká v posledních dvou měsících školního roku se dočtete na následujících řádcích.

V pátek 12. dubna se u klubovny sešlo 13 vlčat a 4 vedoucí včetně Vaška, který jako vždy vezl naše věci, a po naložení věcí do auta jsme odešli na autobusovou zastávku Dobruška, Laichterova odkud jsme odjeli autobusem do Podbřezí. Po vystoupení z autobusu jsme šli pěšky do Mastů k chalupě. Při příchodu k chalupě nás už čekal Vašek, který nás seznámil s programem a režimem v chalupě. Pohodový večer jsme si zpestřili hrou na útočníky a obránce, kde útočníci brali obráncům peníze z jejich území. Po dvou odehraných hrách, kdy si útočníci a obránci prohodili role, jsme se rozhodli zahrát si třetí hru, kde útočila všechna

vlčata a bránili vedoucí bez Vaška, který připravoval večeri. Po večeri jsme hráli hry v chalupě a po různých hrách jsme se šli umýt a vyspat se.

Ráno jsme se probudili do hezkého rána. Bohužel Adam onemocněl, a tak zůstal s Lubošem v chalupě a poté si ho odvezli rodiče. Ostatní se vydali do lomu, což nebyl zrovna nejlepší nápad. Podívali jsme k vodopádu a nakoukli jsme i do těžební jámy a pak už jsme se vrátili na oběd, který opět jako všechno ostatní jídlo pro nás připravil Vašek. Po obědě jsme pomáhali připravovat jarní oheň a opustilo nás, alespoň na této výpravě další vlče. Byl to Míša. Podle rozhovoru, který jsme vedli s otcem nevypadal dobře, a tak si ho raději odvezl domů. Poté následoval jarní oheň, viz příslušný článek. Po ohni jsme už docela špinaví našli do autobusu a nechali se odvézt ke škole na Skalku. Sotva jsme si uklidili věci z Vaškova auta, tak se spustily kroupy. Byla to ovšem taková malá přehánka a po jejím skončení jsme si šli zahrát na schovávanou, na zdejší hřiště. V devět večer jsme se dověděli

něco o zabezpečení zdejší školy a poté už následovala večerka, před kterou jsme se umyli.

Neděle začala opět balením. Po zabalení našich saků a paků a jejich naložení do auta jsme se vydali k židovskému hřbitovu. Po prohlídce hřbitova a vysvětlení proč mají na náhrobcích ty kameny, jsme se vydali ke splavu. Chvilí jsme blbli a hráli hry jako molekuly, kde jsme se museli dostat do skupinek po tolika, jaké bylo vyřčené číslo, a raz-dva-tři vlk!. Ale to už se přiblížil čas odchodu na autobusovou zastávku v Podbřezí, tak jsme vyrazili. Dojeli jsme opět na zastávku Dobruška, Laichterova a došli zpět ke klubovně, kde jsme výpravu zakončili pokřikem.

Další výprava je tedy za námi. Myslím, že dopadla úspěšně, i když jsme domů dorazili celí od bláta. Co nás čeká v dalších dvou měsících mimo celostřediskových akcí? Pravděpodobně poslední výprava a také jedna oddílovka a vlčata se dovědí téma tábora.

Albi

ODDÍL SLUNEČNICE



Uplynulé dva měsíce utekly jako voda a protože se chystáme na Svojsíkovy závody, naše schůzky byly hlavně o přípravě. Luštění šifer, poznávání kytek a historie skautingu bylo hlavní náplní. Jedna schůzka se ale vymykala všem ostatním a to tím, že byla spojená s oddílem Mohykánů. Naši vedoucí se totiž rozhodli, že nás naučí a poučí o zdravé vědě :-). Zda-li se jim to povedlo poznáme až na závodech. Do té doby můžeme jen doufat, že ano.

Také se ze 13. na 14. dubna konala neobvyklá výprava spojená s jarním ohněm, na kterou se s námi vydali i kluci. Z Dobrušky jsme vyrazili směr Mastý. Když jsme dorazili k chalupě, vlčata ještě nebyla hotová s přípravou ohně, a tak jsme se šli podívat do lomu. Když už byl čas a měl začít oheň, navrátili jsme se do Mastů k chalupě, kde se měl tedy uskutečnit 1. jarní oheň, na který se postupem času dostavili i ostatní účastníci. Oheň probíhal jako každý jiný a okolo 19. hodiny se všichni dali na hromadný odjezd a zůstali jsme jen my, Slunečnice a Mohykáni. Postarali jsme se o dohořívající oheň, zazpívali si pár písniček, probrali, co se kde přihodilo, vedoucí nám uvařili polívku a odebrali jsme se do nám propůjčených postelí, kde jsme si zahráli pár kol hry Městečko Palermo. Potom nám Adam převyprávěl pár hororů. Postupně všichni usínali a ani ti starší nebyli výjimkou. Po ranním probuzení jsme se postarali o úklid chalupy, který spočíval hlavně v mytí nádobí, o které se postaraly



Slunečnice a v úklidu blízkého okolí chalupy, který dostali na starost Mohykáni. Poté jsme se konečně mohli vydat zpátky do Dobrušky. S menšími komplikacemi, ale živi a zdraví, jsme ke klubovně dorazili asi kolem 16. hodiny.

Závěrem tohoto článku bychom chtěly podotknout že uplynulé dva měsíce byly jak jinak než super ;-).

Simča a Kristýnka





Fotka z oldskautské schůzky, která proběhla 23.4.2013 ve skautské klubovně.

ČEKATELSKÝ KURZ

V minulém čísle tohoto časopisu jste se dočetli, jak jsme se připravovali v rámci dvou víkendů na čekatelské zkoušky. Velký den pro nás byla sobota 23. března 2013, kdy jsme plnili čekatelskou zkoušku, výsledky shrnu pouze na osmici skautů z Dobrušky, kteří jsou vypsáni v minulém čísle v článku k čekatelskému kurzu. Do Hradce Králové na Rybárny jsme se sjeli už den předem, tedy v pátek 22. března opět kolem 19. hodiny. Ubytovali jsme se a začali se doučovat. Takto proběhl večer a noc.

Nyní následoval náš Den s velkým D. Po snídani jsme se převlékli do krojů a po rozdělení do místností jsme začali psát testy. První byl přístupový, druhý ze základů hospodaření a třetí z práva a organizace. Po obědě při nástupu jsme se dozvěděli výsledky testů, a to, že všichni prošli přístupovým testem a že ne všichni tak dobře splnili test ze základů hospodaření. Poté už jsme se rozešli na jednotlivá stanoviště, kde jsme plnili to co po nás zkoušející chtěli a to ze sedmi různých oblastí (Zdravověda, Právo a organizace, Myšlenkové základy skautingu,

Základy hospodaření, Metodika skautské výchovy, Pedagogika a psychologie a Bezpečnost). Všechny zkoušky probíhaly zároveň v různých místnostech.

A jakých výsledků dosáhli dobrušští skauti? Ne všichni ve všem napoprvé prošli úspěšně, ale už proběhl i opravný termín, o kterém vím pouze z doslechu, a tak doufám, že všichni dobrušští skauti, kteří se zúčastnili tohoto kurzu a těchto zkoušek, mají vše úspěšně za sebou.

Albi

CESTOVATELSKÝ VÝLET DO MAROKA 19.4.

Bohužel jsme nevyrazili společně na zahraniční dovolenou za moře do slunné Afriky v nehostinném dubnovém času, ale vyrazili jsme tam aspoň na jeden večer na fotkách. Netradičně vložené jarní povídání (jako rozloučení se se škaredými a chladnými večery a vlastně tak trochu „na vyžádání“) v mém podání s doprovodnými fotkami Jirky „GORa“ mělo poměrně úspěch – ať už z důvodu toho, že se jednalo o exotickou destinaci, do které zase tolik lidí z našeho okruhu kamarádů nejedí a na-

bízeli jsme procházky jak horami tak vyprahlou Saharou, nebo že je zkrátka po tomto druhu „zábavy“ velká poptávka a lidi se na cestovatelskou tematiku rádi přijdou podívat, něco si o ni přečtou nebo nechají vyprávět. Nakonec je to jedno, důležité je, že na dvouhodinovou besedu i s ukázkou vázání berberského šátku na hlavě o přestávce nakonec dorazilo okolo 50 lidí, a tak se můžeme těšit na podzim, že na tradiční Cestovatelské večery (už 6. ročník!), bude pravděpodobně opět praskat klubovna ve

švech, což je pro nás to nejlepší znamení, že umíme udělat lidem program různého ražení a stejně rádi přijdou. Díky moc za účast i za příspěvky ve sklenici, které poslouží na zimní provoz kluboven pro děti!

Pořádně přes léto cestujte a už v hlavě si rovnejte plán na podzimní povídání. Já se vám ozvu!



TÁBOROVÝ PŘEHLED



*JUNÁK – svaz skautů a skautek ČR,
středisko DOBRUŠKA
Domašínská 476, 518 01 Dobruška
IČO 42885281
www.junak.dobruska.cz*



TÁBOROVÝ PŘEHLED PRO LÉTO 2013

Stavění	Masty		5. – 6. 7. 2013
	Orlické Záhoří		27. 6. – 30. 6. 2013
Tábory	Masty	Meďátka	7. 7. – 13. 7. 2013
		Světlušky	13. 7. – 26. 7. 2013
	Orlické Záhoří	Slunečnice + Mohykáni + Vlčata	30. 6. – 13. 7. 2013
Bourání	Masty		26. – 27. 7. 2013
	Orlické Záhoří		14. 7. – 17. 7. 2013

KONTAKTNÍ DETAILY PRO DANÉ TÁBORY

	HL. VEDOUCÍ	ZÁST. VEDOUCÍHO	ZDRAVOTNÍK	DALŠÍ VEDOUCÍ
TÁBOR MASTY MEĎÁTKA	Iva Němcová (732 672 574)	Jiří Novák (724 907 649)	Iva Němcová (732 672 574)	Lenka Frymlová, Veronika Bělinová, Hana Laštovicová, Kateřina Kubečková, Miroslava Drašnarová
TÁBOR ORLICKÉ ZÁHOŘÍ	Václav Pavel (603 527 193)	Jiří Martinek (721 646 693)	Jiří Martinek (721 646 693)	Stanislav Škoda, Daniela Dítětová, Hana Benešová, Pavčina Štaffová, Radek Wildmann, Jan Chmelař, Luboš Petr, Jiří Hanousek
TÁBOR MASTY SVĚTLUŠKY	Kateřina Potočková (731 004 767)	Tereza Hamplová (608 882 242)	Kateřina Kubečková (721 462 306)	Kateřina Voglová, Marie Obršálová, Petr Krahulec

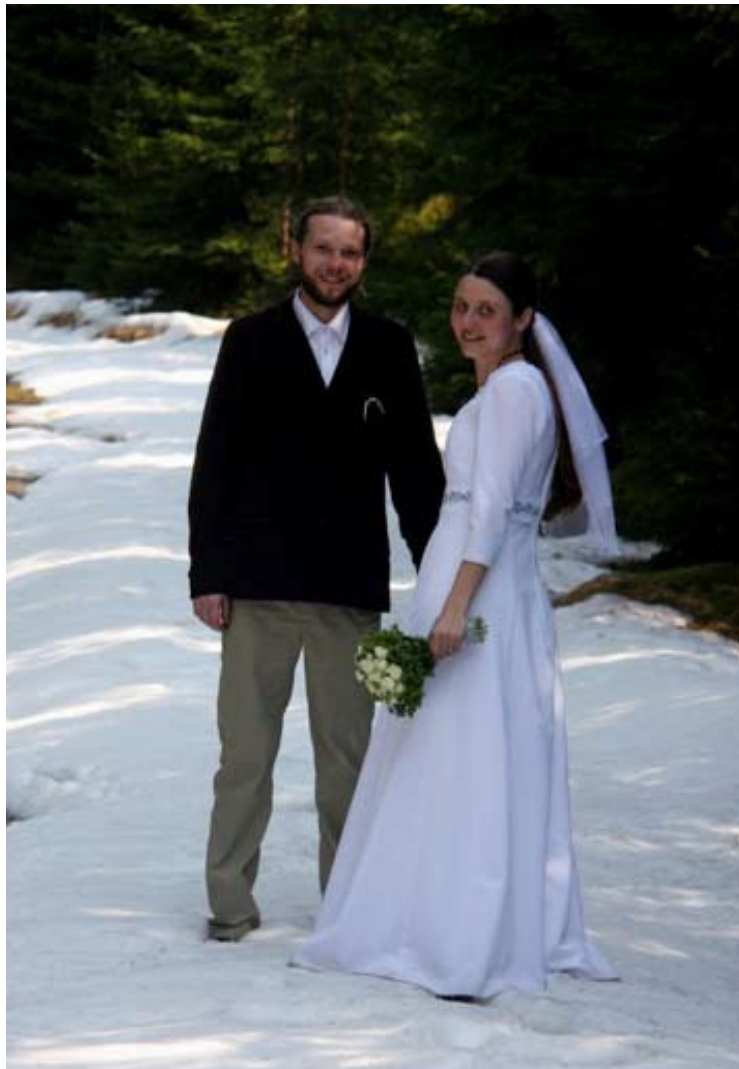
SKAUTSKÁ SVATBA

HANKA A FILIP LAŠTOVIGOVI

Bylo nebylo. Za devatero horami a devatero řekami... Takhle většinou začíná snad každá pohádka. Ta, o které vám chci napsat dnes, však začala 20. dubna v 11 hodin v neratovském kostele. Statečný Filip si zde bral za ženu železničářovu dceru Hanku. Svatba to byla veliká, lidí se sjelo z celého království, stoly se pod nejvybranějšími dobrůtkami prohýbaly a víno teklo proudem. Muzika vyhrávala, hosté tančili a všichni se dobře bavili dlouho do noci...

A co jim na závěr popřát? Ať je jejich celý společný život jako pohádka, ať jsou šťastní a spokojení a mají spoustu dětí... :-)

Parluc⁸



TIP NA VÝLET

PRACHOVSKÉ SKÁLY A JEJICH VYHLÍDKY

Určitě víte, kde Prachovské skály leží – je to jedna z nejnavštěvovanějších oblastí Českého ráje a nalezneme je asi pět šest kilometrů severozápadně od Jičína. Nemá větší význam se zabývat stezkou vedoucí po této několikakilometrové oblasti, protože se jedná víceméně o okruh nebo lépe řečeno o „osmičku skalami“ a každý, kdo se podívá do mapy, hned zjistí, co a jak. Raději se zaměřme na jinou věc – na skalní vyhlídky, kterých je ve skalách požehnaně, ale některé zase tak dobré nejsou. Tak jak to je?

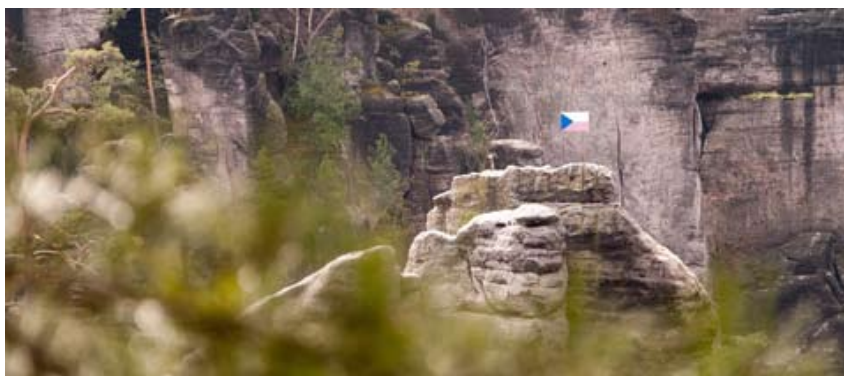
Vezmeme to pěkně popořádku, od východní vstupní brány u Prachova směrem k Turistické chatě.

Křížkovského vyhlídka

- pěkná úvodní vyhlídka s výhledem na jinolické údolí, částečně i na trio jinolických rybníků a daleko na severovýchod, je-li pěkná viditelnost; výhodou jsou lavičky u vyhlídky s možností posedět a dát si svačinu

Rumcajsova vyhlídka

- tato vyhlídka je opravdu spíše ona „z nouze ctnost“. Placatý kámen pod skálou s výhledem do okolních stromů a na zarostlé údolí; nic zajímavého k vidění a rozhodně nejhorší vyhlídka v celých Prachovských skalách



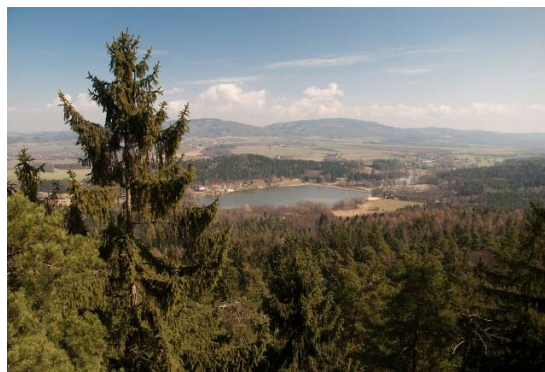
Hakenova vyhlídka

- blízko pod Rumcajsovou vyhlídkou; rozhodně stojí za návštěvu, neboť jsou z ní pěkné výhledy na jinolické rybníky, bohužel se ale na vyhlídku poměrně klesá dolů a cesta zpět je tedy logicky pouze vzhůru

Hlaholská vyhlídka

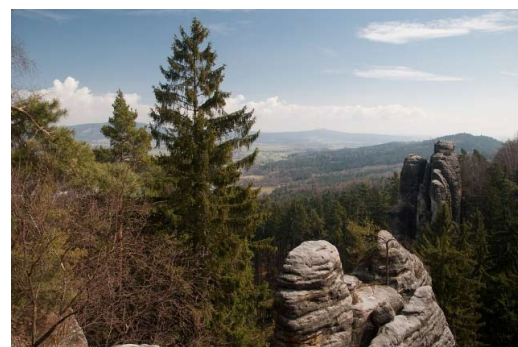
- velká škoda vzrostlého smrku, který stojí v cestě výhledům na severovýchodní stranu na vodní plochy rybníků; takto je to vyhlídka jenom na dvě tři blízké skály, nikoli do dálky

*Křížkovského
vyhlídka*



*z Hakenovy
vyhlídky*

*z Hlaholské
vyhlídky*



Vyhledka Miru

- urcite mistni klenot a jedno ze dvou hlavnich lakadel vyhlidek Prachovskych skal; krasny pohled na steny Mnicha s plechovou ceskou statni vlajkou na jeho vrcholku a na protější Šlikovu a Vseteckovu vyhlidku



z vyhlidky Miru

Šlikova vyhlidka

- opět jedna z vyhlidek, které jsou po cestě vytvořeny díky rovným plochám na skálách a je možné je s klidným srdcem vynechat, protože nenabízí nic nového k vidění



z Vseteckovy vyhlidky

Vseteckova vyhlidka

- nedaleko Šlikovy vyhlidky; mnohem hezčí výhledy na skalní město, Vyhledku Mír i Vyhledku Českého ráje a navíc na plechovou českou státní vlajku na skalní věži Mnicha z druhé strany



Prachovské skály od Točenice



z vyhlidky Miru 3

Vyhledka Českého ráje

- už název napovídá, že se jedná o to nejlepší z místních vyhlidek; nejen nádherný pohled do srdce Prachovských skal, na kolmé stěny, ale i na nedaleké magické Trosky, které neodmyslitelně patří k místnímu kraji

Vyhledka Šikmá věž

- už samotné skalní schody nahoru na vyhlidku značí pěknou vyhlidku - směrem na Jičín a celý jižní kraj Českého ráje

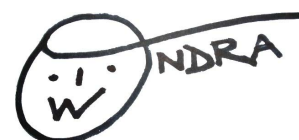
Pechova vyhlidka

- stojí trochu stranou hlavní trasy; výhledy na skály nejsou špatné, ale pokud vyhlidku ne navštívíte, o nic nepřijdete



Snad vám tato přehlídka vyhlidek pomohla a budete-li do těchto míst plánovat výlet, tak aspoň budete vědět, co z jaké vyhlidky čekat a kam třeba v časové tísní raději ani nechodit.

Výletům nazdar,



TIP NA KNIHU

POSLEDNÍ MUŽ NA MĚSÍCI

Mužů a žen, kteří překročili práh vesmíru, je již několik stovek. Mezi nimi však existuje hrstka těch, kteří se vydali z nízkého orbitu kolem rodné planety k našemu nejbližšímu nebeskému sousedovi - k Měsíci. Mnozí z nich se o své zážitky podělili s ostatními prostřednictvím knih, což je dobře. Ti, kteří dosud žijí, jsou už osmdesátníky a po jejich odchodu by bez knih a rozhovorů odešly i drobné detaily, dojmy a emoce, které transkripty komunikace nikdy nezachytily.

Je velká škoda, že většina ze zmíněných pamětí je k dostání pouze v angličtině, tudíž pro mnoho našich lidí nepoužitelná. Existují však světlé výjimky. Jednou z nich je kniha Eugena Cernana "Poslední muž na Měsíci".

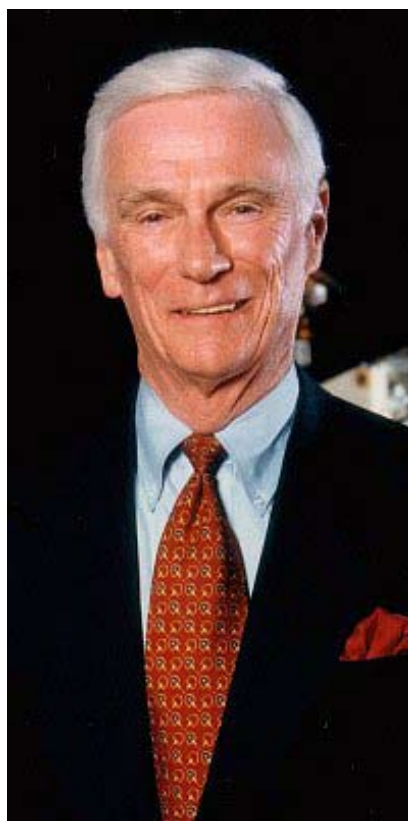
V úvodu Cernan popisuje prostředí, které jej během dětství a dospívání formovalo (hrdě se hlásí i k československému původu - jeho maminka měla české rodiče a jeho prarodiče z otcovy strany byli Slováci). Krátce se věnuje své kariéře u US Navy a pak už přichází nejzajímavější část vzpomínek - působení v oddílu astronautů, kam byl Cernan přijat v roce 1963 v rámci skupiny, která měla přezdívkou "The Fourteen".

Poprvé se vydal do vesmíru v roce 1966 na palubě Gemini-9A. Původně byla posádka Stafford-Cernan určena jako záložní, ale po letecké katastrofě hlavní posádky Basset-See došli náhradníci zelenou.

Jedna z nejsilnějších kapitol knihy se věnuje Cernanově EVA

(výstup kosmonauta mimo loď) při tomto letu. Tehdejší podceňování možných problémů při vycházce, která byla teprve druhá v historii NASA, znamenalo, že se Cernan ocitl jen malý krůček od katastrofy. Cernan dokonce přiznává, že po návratu do kabiny vyčerpáním a bolestí brečel.

Cernanovy obavy z toho, že nepodařená EVA mu uzavře další cestu do vesmíru, rozptýlilo jmenování do záložní posádky Apolla-7 a tudíž rotace do hlavní posádky Apolla-10, se kterým se vydal v květnu 1969 k Měsíci v rámci generálky na první přistání. Při letu prožil další krizový moment, kdy během simulace přerušil přistání začal lunární modul nekontrolovatelně rotovat a pouhé dvě sekundy jej dělily od vytvoření úhledného kráteru na povrchu Měsíce.

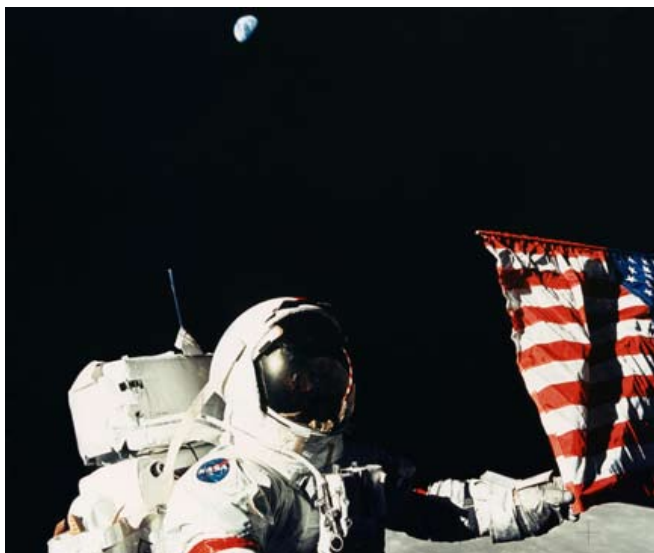


Po návratu Cernan pocho-pitelně toužil sestoupit zbývajících pár mil a stanout na měsíčním povrchu, ovšem ne pouze jako pilot LEMu, ale jako velitel mise. Poměrně detailně popisuje zákulisní politiku výběru posádek a své lobbování, které obrovskou náhodou vedlo ke splnění jeho snu - v roce 1972 se stal velitelem poslední mise k Měsíci, Apolla-17.

V závěru knihy Cernan vyjadřuje svůj názor na zrušení dalších měsíčních misí. Snaží se také svěřit se se svými pocity, které zažívá při pohledu na večerní oblohu, prosvětlenou září Měsíce.

Memoáry (zatím) posledního člověka na Měsíci rozhodně stojí za přečtení, na své si přijdou laici i ti, kteří se o vesmír soustavně zajímají.

Parluc



„...Tento svět plný nepokojů, válek, politických represí vypadá z Měsíce velmi mírumilovně, úchvatně. Odtud nejsou vidět žádné hranice - náboženské, politické, rasové. Jediné rozpoznatelné hranice jsou ty, které stvořil Bůh - řeky, jezera, pohoří, mořské pobřeží. Až na Měsíci jsem si uvědomil, že všichni žijeme na jediné nedělitelné planetě. Hovoříme různými jazyky, máme různé bohy, ale všichni stejně cítíme bolest, štěstí, hlad, uspokojení z dobře vykonané práce. V tom podstatném jsme si všichni podobní...“

„...Dodnes nevíme, jak vlastně Země vznikla, netušíme, jaký je další osud vesmíru. Naše mysl je příliš limitovaná, tato tajemství dokážeme předběžně řešit jen díky náboženství. Jsem však optimista a pragmatik, nevěřím, že lidstvo zahyne v katastrofě, kterou samo vyvolá. Nejsme však ani fatalista a věřím, že jsme se do tohoto světa dostali pomocí Boha, abychom tu na Zemi uskutečňovali to, po čem toužíme. Zatím se nám to příliš nedaří. Jsme slabí, nejistí, chybějí nám duchovní nástroje na dosažení našich tužeb. Bůh nám však drží palce, a proto nás vybavil čímsi úžasným: je to mozek a duše, tedy lidský duch. Pozorujeme, že se vyvíjejí nesmírně výkonné počítače, tvoří se umělá inteligence. Čím dál víc částí lidského organismu se dá nahradit. To je skvělé! Jsem nadšen vědeckým pokrokem, ale vím a pevně věřím, že jednu část člověka nenahradíme nikdy. Je to právě duch. My sami bychom neuměli vybudovat vesmír, v kterém bychom mohli žít. Bůh je doopravdy skvělý inženýr...“



TIP NA VYRÁBĚNÍ

MYŠKA



Potřebujeme:

- korková zátka
- nůž
- pevnější drát
- provázek, vlna
- 3 špendlíky (nos, oči)
- vlasec (vousky)
- guma (sýr)



ořezaný korek



základ těla



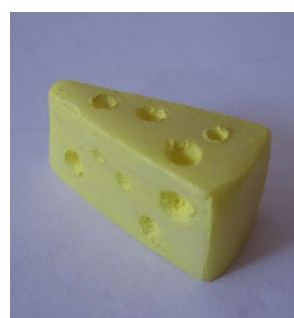
čumák



nožky



uši



sýr z gumy

Zdroj: <http://nemalenkyi.ru/post131534997/>

Štaflička

TIP NA FILM

HORORY

Hororová tematika odjakživa lidi fascinovala. První krátkometrážní horory vznikaly už před rokem 1900, stačilo pár triků, lidé se báli a tyto filmy, které se dají volně zhlédnout např. na YouTube, fascinují dodnes. V poslední době se však většina hororů natáčí podle hesla: „Čím víc krve a mrtvol (popř. jejich částí), tím lepší horor“. V praxi to však znamená, že lidem je u těchto filmů spíše špatně, než že by z nich měli pocit strachu. O tom by ale horory být neměly. Pojďme se tedy společně podívat na pět filmů, které si označení horor skutečně zaslouží.

Mama (2013)



Španělský horor Mama, ačkoliv je poměrně nový, si určitě zaslouží pozornost. Sledujeme v něm příběh Lucase, který se snaží najít své dvě neteře, které zmizely se svým otcem neznámo kam. Když se to po 5 letech konečně podaří a dívky jsou nalezeny v opuštěné chatce v lesích, jsou obě sociálně zaostalé. Lucas však zažádá o jejich péči a

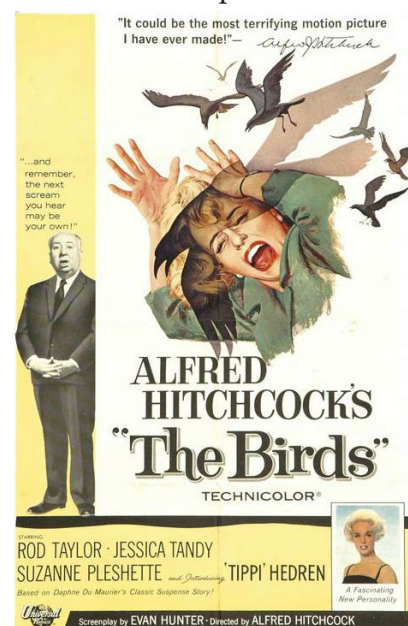
snaží se jim i se svou přítelkyní nahradit rodinu. Postupem času však oba začínají mít pocit, že si společně s dívkami do domu přivedli ještě někoho. Někoho, kdo 5 let pomáhal dívkám přežít a teď se jich nechce vzdát.

Film má celkem rychlý spád, zajímavý příběh a ukazuje, že i s nízkým rozpočtem (pouhých 15 milionů dolarů) se dá natočit téměř skvělý film. Menší výtku bych měl k závěru filmu, který se dal pojmut určitě lépe, jak z příběhového hlediska, tak z hlediska zpracování. Nicméně mezi dnešními „horory“ Mama určitě vyniká. Zajímavostí může být, že film byl natočen podle stejnojmenného krátkometrážního snímku z roku 2008. Dalo by se říci, že se jedná o rozvedení tříminutového filmu do celovečerní podoby. Stejným způsobem vznikl např. i film Saw (2004), také byl natočen podle krátkometrážní předlohy se stejným jménem. Doufejme však, že na rozdíl od něj, se Mama nedomočí žádných nastavovaných pokračování, jejichž kvalita většinou strmě klesá.

Ptáci (1963)

Když už se bavíme o hororech, byl by hřích nezmínit Alfreda Hitchcocka, kterému se přezdívá „mistr hororů“. Tento termín je však trochu zavádějící, jelikož za hororový snímek lze z jeho tvorby považovat pouze film Ptáci z roku 1963. Kompenzováno je to však tím, že se jedná o film dosti nadčasový a propracovaný. Děj přitom

na pochopení tak složitý není. Krásná blondýnka Melanie přijíždí do městečka Bodega Bay, aby navštívila svého přítele. Při příjezdu je napadena rackem a posléze celé město začnou terorizovat tisíce ptáků a obyvatelům nezbyvá nic jiného, než se snažit ubránit a přežít.

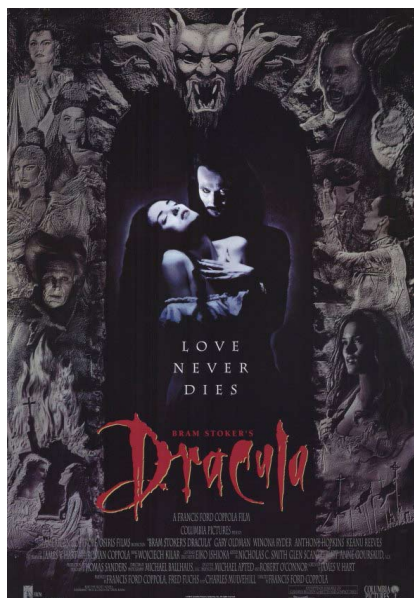


Příprava i samotné natáčení tohoto snímku bylo velmi náročné. V dnešní době by nebyl problém tisíce ptáků vytvořit pomocí počítače, ale před 50 lety se však muselo trochu více experimentovat. Při natáčení byli použiti jak reální ptáci, tak modely a dokonce i animace. Ve výsledku jsou záběry s ptáky kombinací všech výše uvedených technik a výsledný film vypadal až hrozivě realisticky. Dnes už sice možná tolik nevystraší, nicméně stále stojí za zhlédnutí. Malá zajímavost na závěr: Chystá se remake tohoto snímku, takže se „máme na co těšit“.

Dracula (1992)

Filmů o Draculovi bylo natočeno nespočet - některé zdroje dokonce uvádějí, že Dracula je 3. nejčastěji zfilmovanou postavou. Snímek z roku 1992 se však od ostatních filmů o Draculovi v leccem liší. Příběh líčí Dracula jako milujícího muže, který tragicky přišel o svoji lásku a za to proklel Boha. Po několika stiletích se vrací do Anglie, aby našel odraz své lásky a byl opět šťastný. Převtělováním do různých podob nachází a další upíry a posléze nalezne i svoji novou vyvolenou. To už mu však jde po stopách několik lidí...

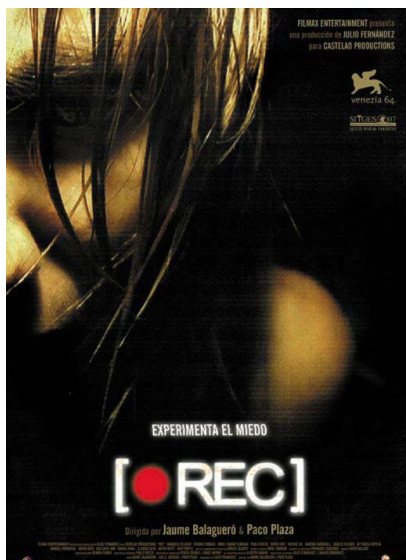
Co se týče zpracování, film má naprosto skvělé masky. Sám Dracula se ve filmu objevuje téměř v 10 podobách, od mladého rytíře, přes starce až po přerostlého netopýra a všechny tyto masky jsou reálné a detailně zpracované. S tím souvisí i to, že kromě jedné scény není v celém filmu použita počítačová grafika. Vše je zpracováno reálně, ať už za pomoci masek, miniatur nebo optických triků. To vše vás vtáhne do děje a na následující 2 hodiny nebudete vědět o světě.



REC (2007)

REC je dalším skvělým hororem španělské produkce. Příběhově se nejedná o nijak složité dílo. Mladá televizní reportérka spolu se svým kameramanem natáčí reportáž z prostředí hasičské stanice. Jejím hlavním cílem je i výjezd, což se nakonec podaří, jelikož je ohlášeno podivné chování ženy v jednom domě. Policisté se snaží ženu uklidnit, ovšem po příjezdu hasičů žena jednoho policistu napadne. Když se ho ostatní snaží z domu dostat, zjistí, že armáda nechala celý dům uzavřít a uvalila na něj karanténu. Tím začíná hra o čas a o přežití.

Filmu dosti pomohla technika natáčení. Celý je totiž natáčen z pohledu kameramana a tím vás dotáhne více vtáhnout do děje. Tato technika samozřejmě již byla použita dříve, např. ve snímku Záhada Blair Witch, ale to není na škodu. Natáčení také probíhalo chronologicky, herci často improvizovali a tím pádem reakce ostatních byly reálné. To vše dělá z filmu REC skvělý hororový zážitek, který už si vysloužil 3 pokračování a dokonce i americký remake. Ale jak už to bývá, nejlepší je prvotina, tj. španělský film REC z roku 2007.



Chata v horách (2011)

Na závěr jsem si nechal film, který sice protirečí tomu, co jsem předestřel v úvodu, nicméně stojí za to se o něm zmínit. Představte si, kdyby všechny hororové postavy, které znáte, byly na jednom místě. Tvůrci filmu Chata v horách se o to pokusili a výsledek dopadl opravdu zajímavě. Film začíná jako typický hollywoodský horor. Partička mladých lidí jede někam (v tomto případě do hor), kde je posléze něco/někdo zabije (v tomto případě...nechte se překvapit). Tím však hollywoodské klišé končí a to co se děje mezitím, už nezná meze. Snímek sice trochu tápe v žánrovém zařazení - čistokrevný horor to není, nicméně pokud jste fanoušek hororů, měli byste obětovat 95 minut života a na film se podívat. Rozhodně nebudete litovat.

INI OGIC



TIP NA WEB

STRÁNKY O POČASÍ

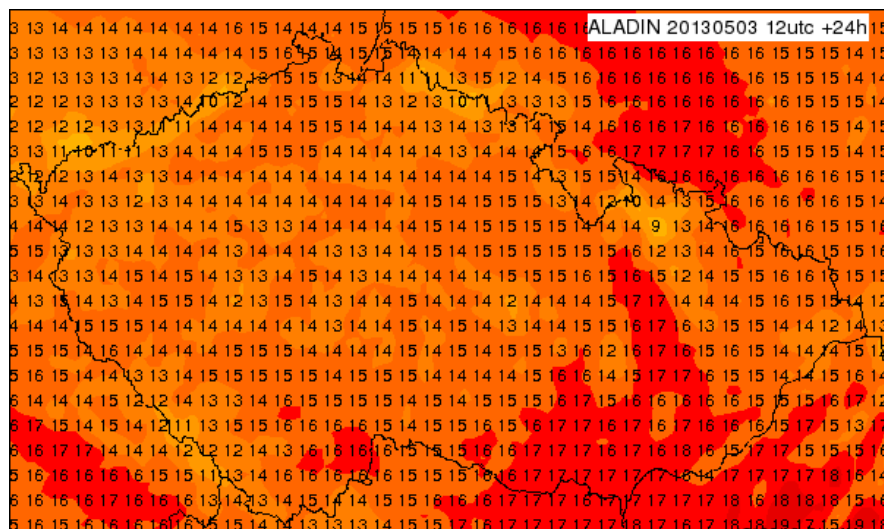
Umět se vypořádat s rozmary počasí v terénu je jistě jednou ze základních skautských dovedností. Situaci nám může výrazně ulehčit patřičná připravenost, jak ostatně velí i skautské heslo. Kromě přibalené pláštěnky v batohu se vyplatí využít moderních technologií a zjistit si před odjezdem meteorologickou předpověď pro danou destinaci.

Zavítejte tedy v tomto čísle na několik internetových stránek o počasí. Kromě předpovědi zde nalezneme celou řadu dalších zajímavostí.

chmu.cz

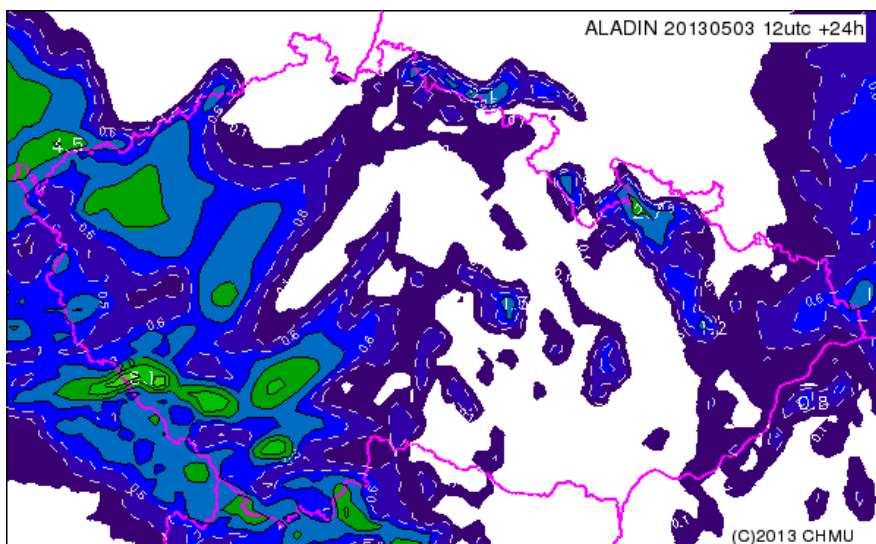
Nechcete-li se spokojit se základními údaji, které vám poskytnou weby typu pocasi.idnes.cz nebo pocasi.seznam.cz, pak stránky Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ) jsou pro vás více než dobrou volbou. Naleznete zde nepřeberné množství údajů o počasí, stavu ovzduší a vody v naší republice, samozřejmostí jsou i předpovědi počasí. Nadšenci do meteorologie si zde mohou prohléd-

nout satelitní snímky z družic. K nahlédnutí vřele doporučuji také výstupy numerického modelu Aladin, určeného pro několikadenní předpověď počasí v regionálním měřítku. Odkazy na ně naleznete pod mapou na úvodní stránce ČHMÚ („Numerický model Aladin“ pro mapy, „Meteogramy Aladin“ pro meteogramy jednotlivých měst – mimo jiné i Dobrušky).



Mapa teplotní předpovědi pro území ČR vytvořená pomocí modelu Aladin

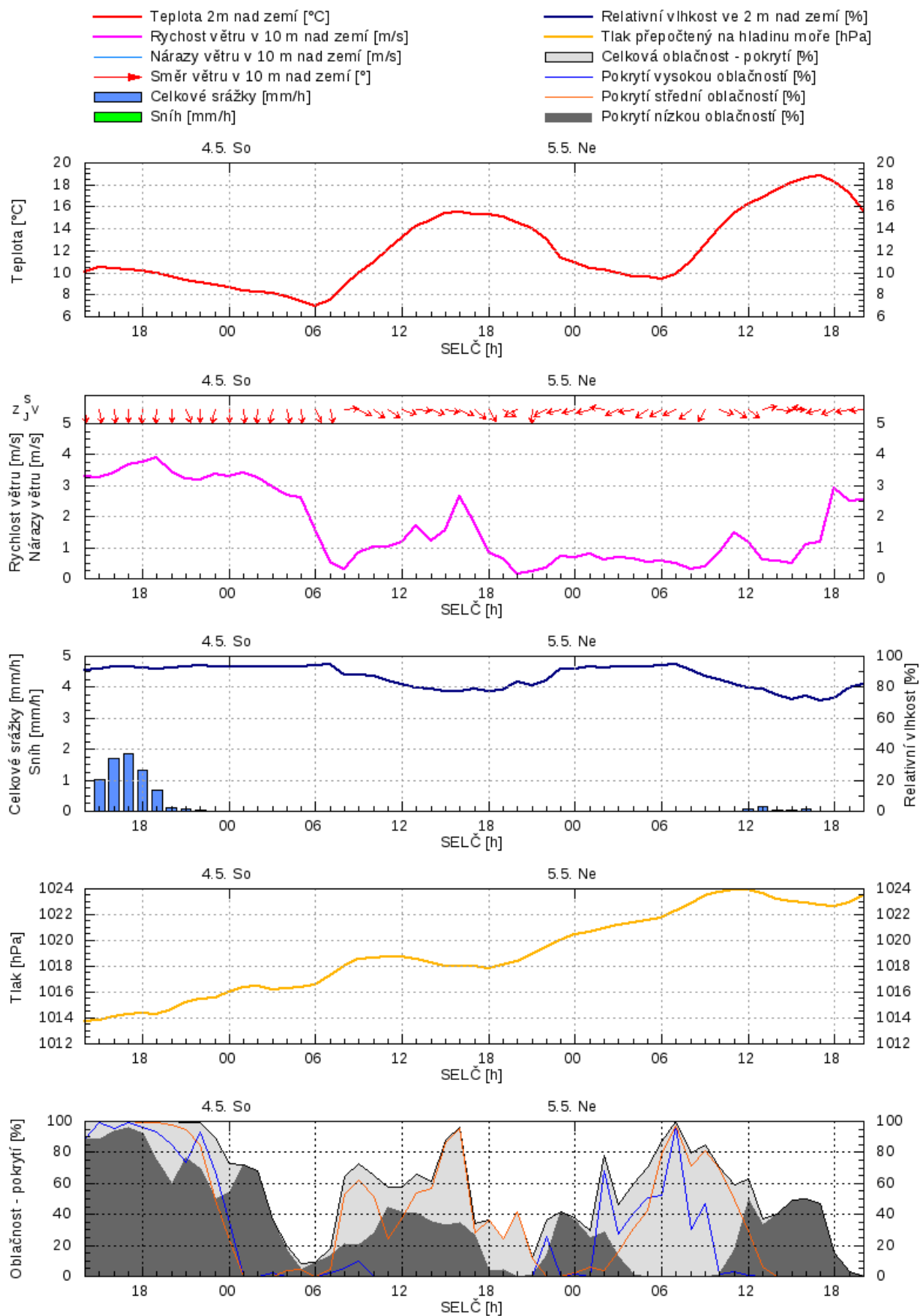
Mapa srážkové předpovědi pro území ČR vytvořená pomocí modelu Aladin



Meteogram: Dobruška (okr. Rychnov n.K.)

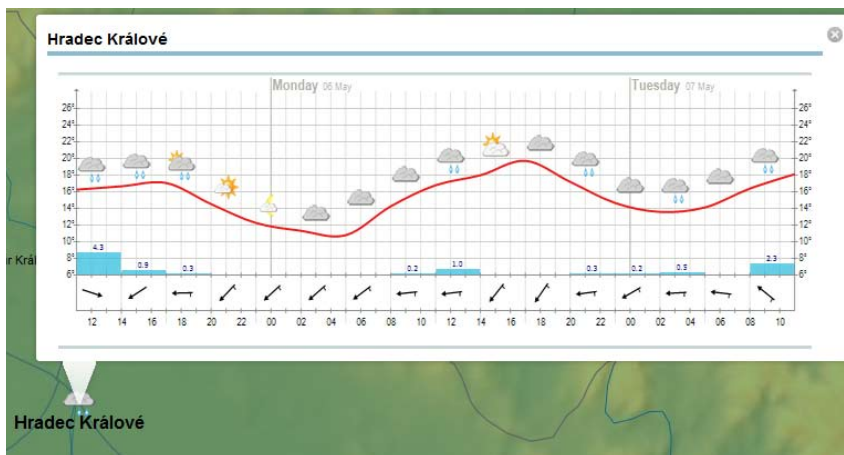
lat=50.292N lon=16.162E alt=299m

Předpověď z 03. 05. 2013 14 SELČ z 0.56 km vzdáleného uzlového bodu modelu alt_model=288m



Podrobná předpověď pro Dobrušku vytvořená pomocí modelu Aladin

V současnosti jedny z nejpopulárnějších (a snad i nej přesnějších) stránek o počasí ve světě, které spravuje Norský meteorologický institut. Obsahují ucelené informace o předpovědi počasí pro mnoho regionů, k tomu jako bonus například pohledy webových kamer z okolí. Než se pustíte do prohledávání, vyplatí se přepnout si vpravo nahoře jazyk stránek z norštiny na angličtinu. Data pro danou lokalitu naleznete nejjednodušeji přímo zadáním jejího názvu do vyhledávacího pole nahoře. Hledat se dá také přímo v mapě (odkaz „Weather maps“).



Předpověď počasí v Hradci Králové ze stránek yr.no



Tornádo pozorované v r. 2011 na Chrudimsku

Tornáda v České republice

Pomyslnou třesničkou na dortu jsou tentokrát stránky věnované u nás nepříliš obvyklému (ale pro pozorovatele velmi atraktivnímu) jevu – tornádům. Více o nich a zejména jejich výskytu na našem území si můžete přečíst na stránkách spravovaných ČHMÚ (konkrétně odkaz www.tornada-cz.cz), nebo přímo na webu www.tornada.cz, kde se lze podívat na informace (vč. fotografií) o nejznámějších případech tornád na našem území v posledních letech.

Závěrem se opět sluší poznamenat, že stránek o počasí existuje nepřeborné množství a záleží jen a jen na uživateli, jak podrobné informace potřebuje. Berte tedy výše uvedené odkazy jako zajímavou inspiraci pro rozšíření vlastních obzorů. Dále

již nechávám zcela na vás, zda dáte přednost předpovědi počasí v podání modelek na Nově nebo méně atraktivnější, ale o to podrobnější předpovědi na prověřených internetových portálech.

Béna

SKAUTI JINDE

JAROMĚŘ

1/ Mohla by ses nám na úvod trochu představit? Co tě ke skautingu přivedlo? Jakou máš funkci ve vašem středisku?

Skautovat jsem začal v roce 1968. Bylo to sice jen na dva roky, ale hodně mě to ovlivnilo. Po roce 1989 jsem vedl oddíl, absolvoval jsem LŠ a ILŠ, byl a jsem instruktorem LŠ a ILŠ, vedl jsem Lesní kurzy, byl jsem zástupcem vůdce ILŠ Gemini (tuto školu jsem spoluzakládal), byl jsem členem OVČÍNu (odbor pro výchovu činovníků) atd. Nyní jsem vedoucím střediska Jaroměř, ale letos tuto funkci předám mladšímu. Všechny moje děti prošli skautskou výchovou.

Co mě po roce 1989 přivedlo zpět do skautingu? Asi pocit, že jsem něco dostal a je třeba to vrátit dalším.



*vedoucí střediska Zdeněk Bečák
- Sid (na fotce vpravo)*

2/ Kolik členů má vaše středisko? Jaké máte oddíly?

3 oddíly + oldskauty, do 15 let 52, do 18 let 15, do 26 let 8. Celkem je ve středisku registrováno 99 členů.

3/ Kde se scházíte? Jsou prostory vaší klubovny dostačující?

Máme vlastní skautský domeček postavený v roce 1938. Ten jsme po roce 2000 rozšířili. Takže jsme prostorem dostatečně zásobeni a ještě máme rezervu.



4/ Potýkáte se s nedostatkem nových členů? Pořádáte nějaké náborů?

Na stávající počet vedoucích máme dostatečný počet dětí. Náborů nyní nepotřebujeme, děti se hlásí i bez náborů. Osvědčuje se systém přived' kamaráda...

5/ Jak jste na tom s vedoucími? Máte dostatek schopných, kvalifikovaných vedoucích?

Na stávající počet oddílů ano, rezervy ale nemáme a hledají se těžko.

6/ Pořádáte nějaké (tradiční) akce pro veřejnost? Jaké?

V současné době pouze Betlémské světlo a hlídáme kostely v rámci Dnů evropského kulturního dědictví. S ostatními dětskými organizacemi ve městě spolupořádáme Dětský den. Dělávali jsme i Bambiriády – než omezili počet míst konání. Pro skauty pořádáme celostátní akce Subterra a Skauti pomá-



tábor Brzice

hají Josefovou. V letošním roce také pořádáme okresní kolo SZ. Spolupřádali jsme také Obrok v Josefově.

7/ Kam jezdíte na tábor?

Máme dlouhodobě pronajaté tábořiště na Nesytě (16 km od Jaroměře), dále v Brzicích (10 km od Jaroměře) a v České Metuji.



Subterra



8/ Jakým způsobem jste oslavili 100 let skautingu?

Vzpomínkovou akcí pro staré skauty, kterým jsme předali publikace ke 100 letům skautingu a představili jim činnost současných oddílů. Bylo to moc pěkné. Domluvili jsme se, že podobné akce budeme dělat častěji než jednou za sto let....

Děkujeme za rozhovor i fotografie ze střediska.



RaR Netopýr



Svojsíkovy závody

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

KONEC ČERVNA 2013

V PŘÍŠTÍM DVOUČÍSLE

REPORTÁŽ ZE SBĚRU KAMENÍ V O. Z.
VÝSLEDKY ZE SVOJSÍKOVÝCH ZÁVODŮ
ZAJÍMAVÉ TIPY NA GOKOLIV
A DALŠÍ

VÍCE FOTEK NA:

WWW.JUNAK.DOBRUSKA.CZ

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Benešová - cga@seznam.cz

Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz

Jiří Štaffa - gor.jiri@seznam.cz

Petr Lukášek - p.lukasek@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Ondřej Němeček, Pavčina Čiháčková, Veronika Benešová, Petr Beneš, Jiří Hanousek, Petr Lukášek, Veronika Bělinová, Kateřina Kubečková, Simona Popová, Kristýna Obršálová, Zdeněk Bečák

FOTOGRAFIE:

Jiří Štaffa, Ondřej Němeček, Petr Poláček, Jiří Novák, Jan Friede, Daniela Dítětová, Kateřina Potočková, středisko jaroměských skautů a další

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Pavčina Čiháčková



OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Májové oslavy



Buď sám sebou.
Uč se a čerpej od ostatních, ale nenapodobuj je!
Ostatní tě potřebují právě takového, jaký jsi.
Nehraj si na někoho, kým nejsi, i když máš se svou “rolí” úspěch.
Svět potřebuje tvůj život a ne tvou “komedii”.

Michel Quoist